

KUNSZENTMÁRTONI UJSÁG

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Megjelenik minden vasárnap. Hirdetéseket fel veszi a kiadóhivatal.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
DR. KOVÁCS JÓZSEF
ÜGYVED

SZERKESZTŐSÉG: Kossuth Lajos-utca 1193. szám
Dr. Kovács József ügyvédi irodájában.
KIADÓHIVATAL: Kossuth Lajos-utca 297. szám
Wolf Dezső könyvnyomdája.

A tiszazugi vasut.

Kunszentmárton, március 5.

(y.) Hosszu hét-nyolc év előtt, az akkor megjelent »Kunszentmárton és Vidéke«-ben irtam erről a témáról, a mely már akkor is nagyon aktuális volt úgy az egész Tiszazug, mint Kunszentmárton érdekeit tekintve.

Emlékezem, rámutattam arra, milyen közös érdekek kötik össze az egész Tiszazugot Kunszentmártonnal, eltekintve minden előnyöktől, a melyek akár Kunszentmárton, akár a Tiszazug bármely községét vádolhatnák önösséggel.

Közös érdek volt ez már tíz évvel ezelőtt, közös érdek ma, sőt ma, sokkal nagyobb az érdekközösség, mert kapcsolatosan a tiszazugi vasutkérdéssel karöltve, elválaszthatatlanul össze van kötve Kunszentmárton község főszolgabírói székhely kérdése is.

Hogy a tiszazugi vasut létesítése milyen előnyöket biztosít az egész Tiszazugnak, azt ma már indokolni is felesleges. De mégis rámutatunk egy-egy kimagaslóbb momentumra.

Kecskeméttől Ugh Tiszapartján végződő vasutról lévén szó, megjegyezzük, hogy Kecskemét városa ennek a

vasutnak tovább fejlesztésére nem riad vissza az áldozathozattól, sőt amint tudjuk, az Ughtól Kunszentmártonig, tehát az egész Tiszazug érdekét felölölő vasut létesítésére számot tevő, nagy összeget szavazott meg.

A Tiszazug minden egyes községe, számotvetve a vasut által hozott előnyökkel, szintén megajánlották — csaknem erejüket meghaladó — hozzájárulásukat.

Kunszentmárton annak idején — ha jól emlékszem — 30,000 korona hozzájárulást ajánlott meg.

Ismerve a kunszentmártoni hangulatot, merjük állítani, hogy ez az annak idején tett ajánlat nem hogy apadna, hanem emelkedhet. Kunszentmárton a legmesszebb menő jóindulattal és anyagi áldozattal támogatja manapság is a tiszazugi vasut kérdését s teszi ezt a tiszazugi községek jogos és méltányos érdekeinek szempontjából, teszi ezt azért, mert belátja, hogy Sas, Kürt, Inoka, Nagyrév, Csépa, Czibakháza és Szelevény községek érdeke, fejlődése és boldogulását segíti elő, ha sorompóba lép ezen vasut létesítése érdekében.

Nem lehet tagadni, hogy ezen vasut létesítése esetén Kunszentmártonnak is van valamelyes előnye. Neve-

zetesen szőlőbirtoka a Tiszazugban fekszik, könnyebb lesz a hozzájuthatás. Ez az előny elenyésző semmisség a hét község előnyével szemben.

Közös előnye lenne az, hogy abban az esetben, ha létesül — pedig létesül, ha közös erővel munkálkodunk — feltétlen követni fogja pár év múlva az Öcsöd, Szentandrás, Szarvasig folytatólagos vasut összeköttetés.

Annak idején a tiszazugi vasut építés engedélyese báró Fechtig Imre ömeltósága volt.

Mi azt véljük, keresse meg egy küldöttség, kérje meg, vegye meg egyszer kezébe a tiszazugi vasut építés ügyét, ma talán már más idöket élünk, más emberek vannak, a mi nem sikerült akkor, sikerülni fog manapság.

Kunszentmárton minden tőle telhetőt megtesz a vasut létesítésére, ott lesz a küzdők között szívvvel és lélekkel; de nem csak szívvvel és lélekkel, hanem anyagi áldozattal is.

Mint fennebb megjegyeztük azt, hogy a vasut ügygyel szoros érdekközösségben áll a főszolgabírói székhely. Mi, kunszentmártoniak csak azt kérjük, saját jól felfogott érdekükből kifolyólag, támogassa az egész Tiszazug Kunszentmártont ebben a kérdésben, mi minden tőlünk telhetőt megteszünk

A farsang vége.

— A „Kunszentmártoni Ujság“ eredeti tárcája. —
Írta: Mezey István.

A kora hajnali órákban — dacára a csikorgó nagy hidegnek és a sűrűn lehulló, majd zizegő zuzzá váló ködpárának — egy elegáns s a hideg ellen jól öltözött fiatal ember járkel X város utcáin.

Kipirult arcán, — melyet talán csak a nagy hideg és a megjegesedett ködpáravali érintkezés festett pirosra — bizonyos lenyomata látszik annak, hogy keblében ép oly hideg van, hogy szívének ozondus légköre ép oly megjegesedett, ködpárás, mint a természeté. Egy pillanatra felfigyel s mikor meggyőződött arról, hogy a zaj, a melyet hallott, meről jön, lépteit arra irányította.

A mint tovább-tovább haladt, mind jobban erősödött a zaj, míg végre elérkezett oda, a honnan ered.

Figyelve körül tekintett, keresett valamit. Néhány pillanat telt így el, a mely után belső érzelmeit eláruló, mély, suttogó hangon megszólalt, önmagához intézve e szavakat: úgy hiszem, ez lesz a legalkalmasabb.

E szavak után egy kapumélyedésbe huzódott, a honnan legjobb kilátása volt az átelleni házra, melynek kivilágított ablakain keresztül kivehette a bent ide-oda mozgó alakok körvonalait.

Tekintetét a lefüggönyözött ablakra irányította s állt mozdulatlanul.

A közeli templom órája már már másodsor ütötte az óranegyedet, de ő azt nem hallotta.

Egész figyelmét lekötötte az a sürgésforgás, mely oda át keletkezett. A zene accordjai közé vegyültek a jókedvből eredő fölkiáltások: huzd rá, kivilágos kivirradtig.

Fájdalmas sóhaj tört fel kebléből.

— Csak most, csak most hatolhatna át tekintetem amaz irigy rongyokon, hogy még egyszer láthatnám öldöklő tekintetét annak, kit utóljára jöttem látni s megjegyezhetném magamnak — hogy figyelmeztetem — azon szerencsétlent, ki talán már utódom arra, hogy boldogtalanuá legyen.

A zene utolsó accordjai elhangzottak s a bál véget ért, a farsang be lett fejezve.

A bál nyújtotta élvezetekben kifáradt közönség nyugalomra térni készül.

Két fiatal ember az, kit a kapumélyedésben mozdulatlanul figyelő legelsőeknek az utcára lépni lát s hallja, amint a később jövő megszólítja barátját.

— Ne menj még kérlek. Töltsünk együtt még egy pár óranegyedet, emlékére e kedves bálnak. Igaz, én távozom, de csak néhány percre. A kisasszonyt és anyját kísérem haza. Tudod, itt közel laknak, mindjárt jövök.

— Jó, menj! Én addig sétálni fogok, fáj

egy kicsit a fejem, azt hiszem, ez a hüs levegő jót tesz. Lehet, vissza jövök.

E párbeszéd után néhány percre az előbbi fiatal ember két nő társaságában lépett az utcára, kikkel élénk, a fiatalabbal bizalmas társalgást folytatott.

A kapumélyedésből figyelő összerézent, a reggeli szürkület és a zuzos köd dacára is felismerte a hölgyeket.

— Láttalak tehát még egyszer és utóljára. Ezt kívánta szívem s ezért vagyok most itt úgy, mint a tolvaj, ki elrejtőzik, hogy meg ne lássák. Ha eszem követem, mely rég meg és kiismert, nem volnék itt, mert az rég szét tépte a hálát, amelylyel fogva tartál. Most az utolsó fonál is elszakadt, nem létezel nekem. Szívemben egykor őrzött képed ki van tépve örökre, emlékeddel együtt.

— Szabad vagyok. Eszem győzött szívemen. Szabad vagyok tőled, te szöke Daemon.

A bálterem kiürült, néhány fiatal ember kesergett még bor és zene mellett a farsang elmulta felett.

A kapumélyedésben álló fiatal ember — mintha valami nagy terhet hagyott volna hátra szemlélődő helyén — határozott, biztos léptekkel haladt a vendéglő felé, állépte annak küszöbét s a vendéglős által egy csésze teát hozatva magának, helyet foglalt egy magános asztalnál. A mulatók nem ismerték, nem foglalkoztak vele.

Még teáját szüresölgette, szemei folyton

a vasut ügyében. Ismételjük: keresse fel mielőbb egy küldöttség méltóságos báró Fechtig Imre urat, kérje meg, vegye még egyszer kezébe a tiszazugi vasut ügyét, indítsuk meg az ügyet és ha összetartunk, munkálkodásunkat siker fogja koronázni.

Böjtelő heti krónika.

Emlékezzél meg, hogy porrá lesz!

Csak épp' a minap
Mondta ezt a pap.
Hiába alkotó erő, ész,
Minden a semmiségbe vész:
Hosszu idő, vagy pillanat alatt.
Az éppen mindegy,
Az éppen egyre megy,
— Ha hosszú, avagy rövid éltünk
A mit oly nagyon féltünk. —
Oly igazság ez, miut az: egyszer-egy.
A vég, a kezdet egymást kergeti...
Helyet! Helyet! A kezdet eztet kirdeti.
A pusztulás utja alkotó irány,
Dudván tenyészik a buja virány,
Meholt dus csinál gazdag százakat,
Hizott sertés — mosolygó arcokat;
Büzhödt kloaka rothadt szennyneve,
Lesz a földeknek termő ereje;
Az élet ebből buján sarjadosz,
A dreanoutoknak is ebből adóz.
Pestises pénzt örömmel fagadod,
Fertőzetenül zsebedbe dugod.
De mit kalandozom ily messzire,
Hisz mulást irtam versem élire.
Igen, múltat! . . .
Elmult a szép, a régi jó idő,
Homályos ködben dereng csak elő.
A gyomor a böjt pihenője volt,
Az arcokon nem látszott inség folt.
Piros maradt, nem fakó, sárga lán,
Amit kendőz ma drága bolti máz.
Az étel volt: guba, pereg, táska,
Hal, vad, rák, fekete lábú szárcsa;
Sárga hasu ponty, csik, sajt, pogácsa,
Márcal vegyített bort ittak rája.
Olajos laska, méhser, cibere,
Vaj volt a parasztnak eledele,
Csónakkal szedték a madártojást,
A sulymot, böngyölét, sok féle mást.
Farsang után üdíté a gyomrot,
Igy bírta száz évig, — else romlott,
Több zsír volt a pornak kalapjában,
Mint ma, a vicispán kamrájában.
Kocsi agya csurgott zsiros szájjal;
Nem gyekettelkenék, — disznó hájjal.

Felejtett vermek némán pihentek
Hisz erre emlékeznek kentek.
Avas szalonnából főzték a szappant,
Dióval tömték a pulykát, kappant,
Ugye, jó volna böjtölni így most.
Királynak dukál, mai nap ily koszt,
Pedig ezt csak a természet adta,
Elpusztítottuk, ugy—e? Ebadta;
Hogy most ez így van, ki itt a bus bak?
Magunk vagyunk! . . .
Miért vagyunk
A régieknél mi, okosabbak?
Igába vertük a természetet,
Levegőt, villámot, tüzet, vizet.
Nem soká ég és föld ura leszünk,
Azt vesszük észre, hogy éhen veszünk.
Pipaszár lábán polhos nemzedék
Nem Isten képe — ember sepredék.
Hová fejlődik a te tudásod,
Oktalan göggel sired így asod.
Ember! Hamut fejedre; Hints hamut!
Mit válaszottál tévteleg az ut,
Fékezhetetlenül rohansz a lejtőn,
Végzeted közelg kétségbe ejtőn.
Nem így tettek
Az öregek.
Lassan éltek,
Lassan éltek,
Kihasznaáltak
Élvet, étket.
Hamut a fejünkre, hintsünk hamut
Az emberiség az örvénybe fut;
Végzete közelg kétségbe ejtőn,
Fékezhetetlenül gurul a lejtőn.

Főlföldy Mihály.

Hirek.

Kunszentmárton, március 5.

— **Községi közgyűlés.** Kunszentmárton községi képviselőtestülete folyó évi március hó 6. napján, azaz hétfőn délelőtt 10 órakor rendkívüli közgyűlést tart a következő tárgysorozattal:

Az 1911. évi február és március havi pénztárvizsgálati jegyzőkönyvek bemutatása.
Az 1910. évi gyámpénztári számadás bemutatása.

Az 1910. évi közpénztári és egyéb alapítványi pénztáraknak megvizsgálására kiküldöttek választása.

A „Fekete örvényszög” és „Felső erdőnek” legelőként való kijelölése tárgyában előljárási előterjesztés.

A körös—tizza—marosi ármentesítő és belvizszabályozó társulat részére a felsőerdő

melletti csatornához szolgálmi joggal terület átengedése iránt előterjesztés.

Gulyás János és M. Kovács L. István községi képviselők előterjesztése a községi téglagyár jövedelmezősége tárgyában.

A fürdőbizottság jelentése a fürdőkezelővel kötött szerződés megváltoztatása iránt.
Pozderka testvérek kérelme a vásári helypénz fizetés alóli felmentésük iránt.

A polgári iskola elhelyezése tárgyában hozott határozatra előljárási előterjesztés.

A nagyszálloda részvénytársaság kérelme a városi vendéglő megszüntetése iránt.
Kaifás János községi előfogatos kérelme szerződésének felbontása iránt.

Előljárási előterjesztés a „Vakokat gyámoltató Országos Egylet” kötelékébe leendő belépés iránt.

A piaci és vásári helypénzszedésről alkotott községi szabályrendelet elfogadása tárgyában előterjesztés.

Az iskolás gyermekek vasárnapi istentiszteletéhez a templomi orgona átengedése tárgyában előterjesztés.

Az 1911. évre összeállított kéményadó jóváahagyás végett bemutatattik.

Bódi István, Szabados Juliánna, Lakatos József, Pájer Juliánna, Veres Borbálanak kérelme havisegélyezése iránt.

A behajthatatlannak bizonyult iskolai beiratási díj hátralékok förlése iránt előterjesztés.

S. Kovács Mihályt és Hirsch Mórét érdeklő utcaszabályozási ügyben előterjesztés.

— **Megyegyűlés.** Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága 27-ikén, hétfőn tartotta meg 1911. évi élső évnegyedes közgyűlését. Az alispán évnegyedes jelentését tudomásul vették. Megyei tisztí főügyész dr. Vecsery Sándort választották meg.

— **Dr. Kiss Ernő a Pannonok alelnöke.** — A Pannonia fővárosi evezős egylet legutóbbi közgyűlésén gróf Károlyi Mihályt elnökévé, dr. Kiss Ernőt és gróf Károlyi Józsefet alelnökké választotta. Ugy itthon, mint a külföldi intern: cionális versenyin evezőseivel fényes győzelmeket aratott Pannonok dr. Kiss Ernő országgyűlési képviselőt, amidőn alelnökké választották, — elismerésüknek és szeretetüknek óhajtottak kifejezést adni — azon meleg étdeklődésért, melyet dr. Kiss Ernő az egylet működése iránt mindig viseltetett. A versenyzőket külföldi diadalutjaikra kísérte, tanuja volt fényes győzelmüknek s velük osztozott annak örömében. A közeli napokban a Pannonok Szolnokon tisztelegő küldöttsége fogja tudomására hozni dr. Kiss Ernőnek az egylet alelnökévé történt megválasztását.

az ajtóra voltak irányítva, várta visszajöttét ama fiatal embernek, ki a két hölgyet kísérte haza.

Nem soká kellett várnia, az ajtó megnyílt s azon egy csinos, barna fiatal ember lépett be, hanyagul körültekintett, ügyet sem vetve a mulatókra, a vendéglőshöz a következő kérdést intézte:

N. barátom nem jött még vissza?

— Nem, uram.

Ugy hát jó reggelt. S ezzel távozni akart.

E pillanatban a teát szüresülő fiatalember fölkel s kifogástalan eleganciával közeledik a távozni készülő felé s megszólítja:

— Uram! Sajátságosnak fogja találni kijelentésemet, hogy én, kit ön nem ismer, önt várom. Igen fontos beszédem van önnel, az ön érdekében.

— Hogyan, az én érdekemben?

— Igen.

— De uram!

— Tudom, azt akarja ön mondani, hogy mi soha sem láttuk egymást, azt sem tudjuk, hogy hívják a másikat. Ez mind úgy van. De most hagyjuk el a szertartásos bemutatkozást arra az időre, ha majd meggyőződik róla, hogy valóban az ön érdekében szóltam.

— Uram! Szavai bizalmat ébresztettek bennem ön iránt, állok rendelkezésére.

— Ismétlem szavaimat, tisztán az ön érdekében szólok.

— Kérem.

— Az imént két hölgy társaságában lát-

tam önt e helyről távozni, akiket igen jól ismerem.

— Ugy van uram, őket kísértem haza. De honnan ismeri ön őket.

— Az mellékes, majd később megtudja, most csak azt engedje megkérdenem — bár kérdésem talán tolokodónak látszik; de ismétlem, az ön érdekében — pusztán udvariasságból-e, vagy kötelesség, szive parancsolta kötelességből kísérte-e haza őket?

— Uram! Ez több mint a mit vártam. Ön látszólag jóindulatból az én szívügyeimhez merészkedik nyulni? Ez több a tolokodásnál, ez . . .

— Kérem, ne fejezze be szavait, mert azok mélyen sértők lennének s hidje meg, ön iránt érzett jóindulatom nem érdemelné meg s talán eljön az az idő, a mikor ön is belátná azt s megbánná. Most már nem kérdezek semmit, felhevüléséből látom, hogy föltevéssem való, ön már hálóban van.

— Micsoda hálóban?

— Legyen türelme néhány percre, még elmondok egy történetet. Z. városban élt egy előkelő család, akinek minden büszkesége egyetlen leánya volt. A szülők rajongásig szerették s e tulságos szeretetből eredő ferde nevelés következménye lett, hogy a különben eszes, művelt szép leány nem bírt a lélek műveltségével, a szó nemességével. Eltelt önmagával. Olyan volt, mint az északi fény, tündöklött; de nem tudta, hogy hideg. Nap akart lenni, kelő nap, akiben mindenki gyönyörködjék; de megfled-

kezett arról, hogy a nap felkelésének pompáját a legkisebb felhő lerontja. A báltermek királynője vágott lenni, hogy az udvarlók se-rege őt rajongják körül és ha egy-egy hálójába akad, azt szívtelenül gyötörje. A nők azon csoportjához tartozott. — (amely, hála az égnek, kevés van) — a kik, ha észreveszik, hogy arcuk rózsája hervadni kezd, az ép akkor hálójukban levőhöz fűzik magukat, azt egész életükre szerencsétlenné, boldogtalanná teszik, mert az elfásult szívet többé nemesíteni nem lehet, az elfásult szív boldogítani nem tud.

— Tudja-e ki ez a nő? Az, aki engem három éven keresztül szívtelenül gyötört, az, a kinek most ön van a hálójában, az, a kit haza kísért.

A fiatal ember mély gondolatokba merült.

A néma csendet a közeli templom toronyórájának verése, majd a nagyharang zugása zavarta meg, amely az első böjti napon imára hívta a híveket.

— Uram! Talán fájdalmat okoztam önnek elbeszéléssel? Hidje el, jobb előbb, mint később.

— Igaza van, jobb előbb, mint később. A farsangnak vége, úgy hiszem, az én farsangomnak is vége van egy hosszú időre, talán örökre. Híszek önnek. Köszönöm.

Itt a böjt, vezekeljünk. Hintsünk hamut fejünkre s okulva a multon, éljünk a jövőben úgy, hogy ily nagy csalódás ne érjen soha többé.

— **Jubileum.** Doba István takarékpénztári ügyész 25 éves jubileuma alkalmából kedden este a takarékpénztár bankettet rendezte a Körös-szállóban. Az első felköszöntőt Dósa József plebános mondta az ünnepeltre, mire Doba István meghatóttan válaszolt. A társaság a legjobb hangulatban még sokáig együtt maradt.

— **Statisztika.** Kunszentmártonban január és február hónapban született 65 egyén, elhalt 67 egyén. Bizony ez elég szomorú. Ugy látszik Kunszentmárton népessége nem akar szaporodni.

— **Betétszerkesztés.** A betétszerkesztési munkálatok Tiszakürtön 1911. április hó 1-én kezdődnek meg. Csépan a tárgyalásokat április hó közepén kezdik meg, mikorra Kunszentmárton betétjei teljesen készen lesznek.

— **A tiszaföldvári polgári társ. alap** a napokban tartott felügyelő tanácsában elnökké Tóth Bertalan ref. lelkészt, igazgatóvá Sallay Ferencet, ügyészsze dr. Löwy Artur ottani ügyvédet választották meg.

— **Népművészeti kiállítás Szolnokon.** A népművészeti magyar háziipari szövetezet dr. Horthy Szabolcs főispán védnöksége alatt március hó második felében Szolnokon vándorkiállítást rendez. Január havában Kaposváron és Székesfehérvárott rendezett a szövetezet vándorkiállítását, azok igen szépen sikerültek.

— **Meghirdetett pályázat.** A Tiszakörösi vízépítési és belvízszabályozó társulat igazgatósága a választmány utasítására már kihirdette a társulatnál megüresedett gépészi állásra vonatkozó pályázatot. A pályázati határidő március hó 18-ára van kitűzve. Tudomásunk szerint a társulat gépészi állása egyike a jobb javadalmazású állásoknak, melyre pályázó, a mai szűkös világban, bizonyára akad — bőven.

— **Töltésbeutazás.** Nagy Ödön, min. osztálytanácsos, vízépítési kerületi felügyelő, e hó 3-án utazta be a Tiszakörösi vízépítési társ. védvonalát, az árvédelmi előintézkedések felülvizsgálata végett. A felügyelő a tapasztalt fölötti teljes megelégedésének adott kifejezést.

— **Áthelyezés.** A pénzügyminiszter Kiss Jenő csongrádi adóhivatali gyakornokot hasonló minőségben a kunszentmártoni adóhivatalhoz helyezte át.

— **Tűzoltó-bál.** A tűzoltók február hó 26-iki bálja a legfényesebben sikerült. Amint megjósoltuk, Kunszentmárton lakossága méltányolta derék tűzoltóink fáradozásait és bálját a farsang legsikerültebb báljai közé emelte. Egész estén a legjobb hangulat uralkodott a mulatságon, a fiatalság fáradtságot nem ismerve táncolt kivilágos-kivirradtig. Felülfizetés is sok volt, úgy, hogy tűzoltóink áldozatkészségéből. — Az összes bevétel volt 330 korona 93 fillér, ezzel szemben kiadás 244 kor. 18 fillér, tiszta jövedelem 86 kor. 75 fillér. — Felülfizettek: Mátray Lajos 20 k., Kádár József, Lebovics Mórné, dr. Kovács József 5—5 k., dr. Neuberger Márk, dr. Barna Domokos, Első magyar ált. biztosító társaság 4—4 kor., Homola Rezső 3 k. 40 f., Bozóky Gábor, Kulik József (Czibakháza), Róm. kath. kör, Trincz Sándor, öz. Trincz Vilmosné 3—3 k., Juhász Gábor, Gergulics Pál, Dévai Jenő, Wolf Dezső, Gyalai Simon, dr. Pótor Sándor, Szabó Kálmán, Mihály Gyula, Krebsz Samu, Csiba Antal 2—2 k., Schiffer Henrik, Erdész Lajos 2.40—2.40 k., Huszár Béla 1.80 k., Gyollay Lajos 1.40 k., Pusztai Ferenc (Szentcs), Talmácsi Florián, N. N., Molnár János, Zsárta Mihály, Rézely Györgyné 1—1 k., Kiss P. Kálmán, Erdei Sándor, Márkus Gyula, Nagy Sándor 80—80 f., Egy kulacos álarcos 1 k. 52 f., Bodzás József, Kovács Béla 60—60 f., Hegedűs Mihály, Bencsik István, Kovács István, Lajkó János, Sipos János, Kovács István, Kovács Elek, N. N., ifj. Vigh János, Meleg József, Szabó Ignác, Oláh Lajos, Mintálik József, Dezső Mór, Garay György, N. N., Berta György, Cserna Antal, Juhász Kelemen, Horpácsi Imre 40—40 f., Darabos Imre, Egy álarcos 20—20 f. Fogadják a szíves adakozók a parancsnokság hálás köszönetét.

— **Vége a farsangnak.** A farsang vége elég zajos volt Kunszentmártonban. Vasárnap a tűzoltók tartották mutaságukat a Körös-szállóban, ugyanakkor a Kath. Körben volt nagy bál. Hétfőn a polgári egyesületben volt sikerült balyu-bál és a Községi körben táncmulatság. Kedden nagy mozi-estély volt a Körös szállodában. Tehát az idén elég vig farsangunk volt.

— **Válsztmányi ülés.** A Tiszakörösi vízépítési és belvízszabályozó társulat választmánya f. hó 25-én tartotta meg szeleveníen a társulat hivatalos helyiségében szokásos negyedévi ülést, melyen a következő határozatokat hozta: Tudomásul vette a társulati igazgató-főmérnöknek a székházépítés felülvizsgálatára, az árvíz elleni védekezések előintézkedésére, valamint a f. évi kiadások elkészítésére vonatkozó jelentését. Sürgős felterjesztés készíttést rendelt el a gyovai Tiszaszakaszon az utóbbi időben észlelt nagymérvű partrongalások megállítására, illetve a gyovai balparti Tiszapartnak biztosítására vonatkozó munkálatok elrendelése és azok költségeinek alaphatékeltési költségeikül való minősítése iránt. Elhatározta a választmány, hogy a társulati 90 ezer koronás földhitelintézet kölcsönből ezidőszent még fennálló tőketartozás egészben való visszafizetését a közgyűlésnek javasolja s e miatt március hó végére közgyűlés egybehívását rendeli el. Az 1911. évi költségvetés jóváhagyását tartalmazó miniszteri leirató tudomásul veszi. A megüresedett gépészi állás betöltése iránt rövid lejárati pályázati hirdetmény kibocsátását elrendeli. Pártolólág terjeszti a közgyűlés elé Kelemen Imre választmányi tagnak azon indítványát, melylyel kimondani kéri, hogy a társulat ezentul közgyűléseit ne Csépan, — ahol erre alkalmas helyiség nem kínálkozik, hanem a társulat valódi székhelyén, Szeleveníen, az újonnan épült közszékháza tágas tanácstermében tartsa, annál is inkább, miután a közseg képviselőtestülete a tanácstermet ilyen célokra díjmentesen átengedte. Domján Ádám választmányi tag azon indítványát, hogy a kiszáradt holt medrek művelés alatt álló területei is bevonassanak a társulati költségek hozzájárulásához, azzal terjeszti a közgyűlés elé, hogy a kérdéses területek bevonása halasztassék azon időre, midőn a társulat árterületén az 1909. évi V. t.-c. értelmében megjelent és valószínűleg már ez év folyamán végrehajtandó új kataszteri osztályozás befejezést nyer. Végül elnök betértesztette igazgató-főmérnöknek hozzá intézett igazoló jelentését ama vádakkal szemben, melyek az igazgató-főmérnök és titkár-pénztárnok ellen bizonyos állítólagos visszaélések miatt részint névtelen levélben, részint hamis aláírásokkal ellátott fölebbezésben, újabban pedig névtelen (de valószínűleg nem ismeretlen! Szerk.) szerzőtől megjelent újságcikkben emeltek. Mely jelentést a választmány tudomásul véve, a részint névtelenül, részint hamis aláírásokkal ellátott beadványban foglalt vádak folytán semminemű további eljárást nem tart szükségesnek.

— **Száj- és körömfájás.** Amint értesülünk, Szelevény községben megszűnt a száj- és körömfájás és a hatóság a zárt feloldotta.

— **Cabarett Csépan.** A csépai ipartársulathól nemrég alakult dalárda február hó 25-én lépett először a rivalda elé, hogy számot adjon arról a komoly, ambiciózus munkásságról, mely az énekkar tagjainak, valamint a műkedvelő szereplőknek megérdemelt sikert, vezetőiknek: Bartucz Mihály, Huszka Imre, Kormos József, Tóth József és Szombathelyi Pál tanítóknak pedig őszinte elismerést szerzett a szép számban egybesereglett közönség részéről. Örömmel szolgál, hogy a csépai ifjuság ily dicséretes tanujelét adta a nemesebb szórakozások iránti előszeretetének, hajlamának s hogy a tanítók fáradhatlan igyekezete párosulva a műkedvelők szorgalmával, a falusi művelődés fejlődésének újabb lökést adott. A dalárda egybevágó, szabatos előadása a tagok iskolázottságáról tett bizonyosságot. Az egyes magánszámokban Kiss Erzsike, Kanyó Rózika, Bobor Matildka, Bencs Gizuska és Nagy Erzsike, valamint Dancsó Antal, ifj. Bánfi Sándor, Palotai József, Nagy Béla, Palotai Frigyes és Gáspár József nagyon szép munkát produkáltak, ugyszintén Makray József kántor, ki tisztán csengő hangjával általános tetszést aratott. A cabarett után a táncmulatság vette kezdetét, mely ősi szokás szerint a reggeli órákig tartott.

— **A kisjenői főhercegi vadtenyésző telep.** Kis-Jenőről írják a lapoknak, hogy afőhercegi uradalom 15000 méter (Delta) drótfonatot rendelt, melylyel megvédi a híres főhercegi vadtenyésző telepet. Ezt a (Delta) fonatot egy kiváló, régen elismert hazai cég, Kollerich Pál és fiai gyártják s szállították. A (Delta) egyetlen szegélyvel ellátott, bekerítéshez alkalmas anyag, mely kitesztés után teljesen sima, erős, alakját nem változtatja. Azért a legkeresettebb sodronyfogat. Különösen alkalmas szőlő, gyümölcs és konyhakertek, gazdasági udvarok bekerítésére, megbízhatóbb védelem vadkárok ellen. Két minőségben és 6—6 féle huzalvastagságban kapható különféle szélességben. Kollerich Pál és társai első magyar sodronyszövet, fonat és szitaárugyára, Budapest, IV. Ferenc József rakpart 21.

— **Tolvaj szabólegény.** Drusza István szabósegéd Bennár János kunszentmártoni szabómesternél volt alkalmazva. Egy alkalommal, mikor Bennár nem volt odahaza, belépőzött a szobába és 40 korona készpénzt ellopott. Más alkalommal pedig elküldte a tanoncot a szomszédos kereskedőhöz és főnöke nevében 6 koronát kéretett tőle kölcsön. A kereskedő azon kijelentésére, hogy csakis cédulára ad pénzt, fogta magát Drusza, cédulát irt és odahamisította a Bennár nevével. Bennár János most bejelentette az esetet a csendőrségnek.

— **Nagy ékszerolvajlás Félegyházán.** Félegyházán február 25-én öz. Moszár Józsefné kárára ismeretlen tettes elzárta helyről 15.000 korona értékű ékszert ellopott. A rendőrség nyomozza a tolvajt.

— **Tyuktolvajok.** L. Kovács Bálint és Kis Balázs mesterszállási lakosok a tanyák között több ízben loptak tyukokat. A károsultak panaszára a helybeli csendőrség kinyomozta őket és a feljelentést megtette ellenük.

Szíves figyelmébe ajánlom a most érkezett

hazai, angol és skót tavaszi és nyári

divat szövet-ujdonságaimat,

melyekből a legújabb fővárosias szabás szerint készítek

elegáns férfi-ruhákat.

HEGEDÜS IGNÁC férfiszabó

Kunszentmárton, Kövesdy-ház (Kossuth-utca.)

Kiváló jó munka. Mérsékelt olcsó árak.

a vasut ügyében. Ismételjük: keresse fel mielőbb egy küldöttség méltóságos báró Fechtig Imre urat, kérje meg, vegye még egyszer kezébe a tiszazugi vasut ügyét, indítsuk meg az ügyet és ha összetartunk, munkálkodásunkat siker fogja koronázni.

Böjtelo heti krónika.

«Emlékezzél meg, hogy porrá lész!»
Csak épp' a minap
Mondta ezt a pap.
Hiába alkotó erő, ész,
Minden a semmiségbe vész:
Hosszu idő, vagy pillanat alatt.
Az éppen mindegy,
Az éppen egyre megy,
— Ha hosszu, avagy rövid éltünk
A mit oly nagyon féltünk. —
Oly igazság ez, miat az: egyszer-egy.
A vég, a kezdet egymást kergeti...
Helyet! Helyet! A kezdet eztet kirdeti.
A pusztulás utja alkotó irány,
Dudván tenyészik a buja virány.
Még holt dus csinál gazdag százakat,
Hizott sertés — mosolygó arcokat;
Büzhödt kloaka rothadt szennyyleve,
Lesz a földeknek termő ereje;
Az élet ebből buján sarjados,
A dreanoutoknak is ebből adóz.
Pestises pénz örömmel fagadod,
Fertőzetenül zsebedbe dugod.
De mit kalandozom ily messzire,
Hisz mulást irtam versem élire.
Igen, mulást! . . .
Elmult a szép, a régi jó idő,
Homályos ködben dereng csak elő.
A gyomor a böjt pihenője volt,
Az arcokon nem látszott inség folt.
Piros maradt, nem fakó, sárga lár,
Ami kendőz ma drága bolti máz.
Az étel volt: guba, percc, táska,
Hal, vad, rák, fekete lábú szárcsa;
Sárga hasu ponty, csik, sajt, pogácsa,
Márcal vegyített bort ittak rája.
Olajos laska, méhser, cibere,
Vaj volt a parasztnak eledele,
Csónakkal szedték a madártojást,
A sulymot, böngyölét, sok féle mást.
Farsang után üdité a gyomrot,
Igy bírta száz évig, — else romlott,
Több zsir volt a pornak kalapjában,
Mint ma, a vicspan kamrájában.
Kocsi agya csurgott zsiros szájjal;
Nem gyekettelkenték, — disznó hájjal.

Felejtett verem némán pihentek
Hisz erre emlékeznek kentek.
Avas szalonnából főzték a szappant,
Dióval tömték a pulykát, kappant,
Ugye, jó volna böjtölni így most.
Királynak dukál, mai nap ily koszt,
Pedig ezt csak a természet adta,
Elpusztítottuk, ugy—e? Ebadta;
Hogy most ez így van, ki itt a bus bak?
Magunk vagyunk! . . .
Miért vagyunk
A régieknél mi, okosabbak?
Igába vertük a természetet,
Levegőt, villámot, tüzet, vizet.
Nem soká ég és föld ura leszünk,
Azt vesszük észre, hogy éhen veszünk.
Pipaszár lábán pohos nemzedék
Nem Isten képe — ember sepredek.
Hová fejlődik a te tudásod,
Oktalan göggel sirod így ásdod.
Ember! Hamut fejedre; Hints hamut!
Mit választottál véteget az ut,
Fékezhetetlenül rohansz a lejtőn,
Végzeted közelg kétségbe ejtőn.
Nem így tettek
Az öregek.
Lassan ettek,
Lassan éltek,
Kihaszaltak
Élvet, étket.
Hamut a fejünkre, hintsünk hamut
Az emberiség az örvénybe fut;
Végzete közelg kétségbejűtőn,
Fékezhetlenül gurul a lejtőn.

Fölföldy Mihály.

Hirek.

Kunszentmárton, március 5.

— **Községi közgyűlés.** Kunszentmárton község képviselőtestülete folyó évi március hó 6. napján, azaz hétfőn délelőtt 10 órakor rendkívüli közgyűlést tart a következő tárgysorozattal:

Az 1911. évi február és március havi pénztárvizsgálati jegyzőkönyvek bemutatása.
Az 1910. évi gyámpénztári számadás bemutatása.

Az 1910. évi közpénztári és egyéb alapítványi pénztáraknak megvizsgálására kiküldöttek választása.

A „Fekete örvényszög” és „Felső erdőnek” legelőként való kijelölése tárgyában előljárási előterjesztés.

A körös—tísa—marosi ármentesítő és belvizszabályozó társulat részére a felsőerdő

melletti csatornához szolgálmi joggal terület átengedése iránt előterjesztés.

Gulyás János és M. Kovács L. István községi képviselők előterjesztése a községi téglagyár jövedelmezősége tárgyában.

A fürdőbizottság jelentése a fürdőkezelővel kötött szerződés megváltoztatása iránt.
Pozderka testvérek kérelme a vásári helypénz fizetés alóli felmentésük iránt.

A polgári iskola elhelyezése tárgyában hozott határozatra előljárási előterjesztés.

A nagyszálloda részvénytársaság kérelme a városi vendéglő megszüntetése iránt.
Kaifás János községi előfogatos kérelme szerződésének felbontása iránt.

Előljárási előterjesztés a „Vakokat gyámolító Országos Egylet” kötelékébe leendő belépés iránt.

A piaci és vásári helypénzszedéstről alkotott községi szabályrendelet elfogadása tárgyában előterjesztés.

Az iskolás gyermekek vasárnapi istentiszteletéhez a templomi orgona átengedése tárgyában előterjesztés.

Az 1911. évre összeállított kéményadó jóváhagyás végett bemutatattik.

Bódi István, Szabados Julianna, Lakatos József, Pájer Julianna, Veres Borbálának kérelme havisegélyezése iránt.

A behajthatatlannak bizonyult iskolai beiratási díj hátralékok förlése iránt előterjesztés.

S. Kovács Mihályt és Hirsch Mórt érdeklő utcaszabályozási ügyben előterjesztés.

— **Megyegyűlés.** Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága 27-ikén, hétfőn tartotta meg 1911. évi első évnegyedes közgyűlését. Az alispán évnegyedes jelentését tudomásul vették. Megyei tiszt főügyessé dr. Vecsery Sándort választották meg.

— **Dr. Kiss Ernő a Pannonok alelnöke.** — A Pannonia fővárosi evezős egylet legutóbbi közgyűlésén gróf Károlyi Mihályt elnökévé, dr. Kiss Ernőt és gróf Károlyi Józsefet alelnökökké választotta. Ugy itthon, mint a külföld intern: cionális versenyin evezőseivel fényes győzelmeket aratott Pannonok dr. Kiss Ernő országgyűlési képviselőt, amidőn alelnök'vé választották, — elismerésüknek és szeretetüknek. Ohajtottak kifejezést adni — azon meleg étdeklődésért, melyel dr. Kiss Ernő az egylet működése iránt mindig viseltetett. A versenyzőket külföldi diadalutjaira kísérte, tanuja volt fényes győzelmüknek s velük osztozott annak öröme. A közeli napokban a Pannonok Szolnokon tisztelegő küldöttsége fogja tudomására hozni dr. Kiss Ernőnek az egylet alelnökévé történt megválasztását.

az ajtóra voltak irányítva, várta visszajöttét ama fiatal embernek, ki a két hölgyet kísérte haza.

Nem soká kellett várnia, az ajtó megnyílt s azon egy csinos, barna fiatal ember lépett be, hanyagul körültekintett, ügyet sem vetve a mulatókra, a vendéglőshöz a következő kérdést intézte:

— N. barátom nem jött még vissza?

— Nem, uram.

— Ugy hát jó reggelt. S ezzel távozni akart.

E pillanatban a teát szürcsölő fiatalember fölkel s kifogástalan eleganciával közeledik a távozni készülő felé s megszólítja:

— Uram! Sajátságosnak fogja találni kijelentésemet, hogy én, kit ön nem ismer, önt várom. Igen fontos beszédem van önnel, az ön érdekében.

— Hogyan, az én érdekemben?

— Igen.

— De uram!

— Tudom, azt akarja ön mondani, hogy mi soha sem láttuk egymást, azt sem tudjuk, hogy hívják a másikat. Ez mind ugy van. De most hagyjuk el a szertartásos bemutatkozást arra az időre, ha majd meggyőződik róla, hogy valóban az ön érdekében szóltam.

— Uram! Szavai bizalmat ébresztettek bennem ön iránt, állok rendelkezésére.

— Ismétlem szavaimat, tisztán az ön érdekében szólok.

— Kérem.

— Az imént két hölgy társaságában lát-

tam önt e helyről távozni, akiket igen jól ismerem.

— Ugy van uram, őket kísértem haza. De honnan ismeri ön őket.

— Az mellékes, majd később megtudja, most csak azt engedje megkérdenem — bár kérdésem talán tolokodónak látszik; de ismétlem, az ön érdekében — pusztán udvariasságból-e, vagy kötelesség, szíve parancsolta kötelességből kísérte-e haza őket?

— Uram! Ez több mint a mit vártam. Ön látszólagos jóindulatból az én szívügyeimhez merészkedik nyulni? Ez több a tolokodásnál, ez . . .

— Kérem, ne fejezze be szavait, mert azok mélyen sértők lennének s hidje meg, ön iránt érzett jóindulatom nem érdemelne meg s talán eljön az az idő, a mikor ön is belátná azt s megbánná. Most már nem kérdezek semmit, felhevüléséből látom, hogy föltevéssem való, ön már hálóban van.

— Micsoda hálóban?

— Legyen türelme néhány percre, még elmondok egy történetet. Z. városban élt egy előkelő család, akinek minden büszkesége egyetlen leánya volt. A szülők rajongásig szerették s e tulságos szeretetből eredő ferde nevelés következménye lett, hogy a különben eszes, művelt szép leány nem bírt a lélek műveltségével, a szó nemességével. Eltelt önmagával. Olyan volt, mint az északi fény, tündöklött; de nem tudta, hogy hideg. Nap akart lenni, kelő nap, akiben mindenki gyönyörködjék; de megfede-

kezett arról, hogy a nap felkelésének pompáját a legkisebb felhő lerontja. A bálterem királynője vágyott lenni, hogy az udvarlók se rege őt rajongják körül és ha egy-egy hálójába akad, azt szivtelenül gyötörje. A nők azon csoportjához tartozott. — (amely, hála az égnek, kevés van) — a kik, ha észreveszik, hogy arcuk rózsája hervadni kezd, az ép akkor hálójukban levőhöz fűzik magukat, azt egész életükre szerencsétlenné, boldogtalanná teszik, mert az elfásult szívet többé nemesíteni nem lehet, az elfásult szív boldogítani nem tud.

— Tudja-e ki ez a nő? Az, aki engem három éven keresztül szivtelenül gyötört, az, a kinek most ön van a hálójában, az, a kit haza kísért.

A fiatal ember mély gondolatokba merült.

A néma csendet a közeli templom toronyórájának verése, majd a nagyharang zugása zavarta meg, amely az első böjti napon imára hívta a hiveket.

— Uram! Talán fájdalmat okoztam önnek elbeszélésemmel? Hidje el, jobb előbb, mint később.

— Igaza van, jobb előbb, mint később. A farsangnak vége, ugy hiszem, az én farsangomnak is vége van egy hosszu időre, talán örökre. Hiszek önnek. Köszönöm.

Itt a böjt, vezekeljünk. Hintsünk hamut fejünkre s okulva a multon, éljünk a jövőben ugy, hogy ily nagy csalódás ne érjen soha többé.

— **Árlejtés.** Kunszentmárton község közhivatala részére 1911. év július hó 1-től 1914. évi december hó 31-ik napjáig tartó egymás utáni három és fél évre a szükséges előfogat (u. m., 4 ló, egy hintó, egy könnyű kocsi és két igás kocsi) beszerzésének vállalatba adása iránt Kunszentmárton község közháza tanácstermében 1911. év március hó 19. napján délelőtt 10 órakor nyilvános szóbeli árlejtés tartatik. Kikiáltási ár 2000 kor. Ezen árlejtésre az árlejtezőni kívánók azzal hívatnak meg, hogy a kikiáltási ár 10%-át, vagyis 200 koronát bánatpénzül hozzák magukkal s hogy a részletes feltételeket az árlejtés napjáig a község házában, a főjegyző hivatalos helyiségében megtekinthetik.

— **Kivonat az anyakönyvből.** Kunszentmártonban február 25-től március 5-ig születtek: Szőke József, Kis Rozália, Szabó Mária Magdolna, P. Nagy István, Pajer Mária Erzsébet. — Házasságra léptek: Oláh Lajos Konc Ilonával, Karsai Ferenc Dósa Ilonával, Kovács Illés Urbán Máriával, Kuruc János Józsa Katalinnal, Gyólai János Kocsis Margittal, Szaszko András Bozsik Viktorral, B. Tóth István Bontovics Piroskával. Elhaltak: Kiss Andrásné 61 éves, Herceg Ferenc 2 éves, Tacsik István 17 hónapos, Tomonyicka István 43 éves, Seres Istvánné 49 éves, Eszes Antal 73 éves, Balla Lajos 3 éves, özv. Pap Istvánné 77 éves.

Szerkesztői üzenetek.

K. J. Tiszakürt. Mint látja, helyszüke miatt kimaradt. Jövő számunkban közöljük.

Halászatijog haszonbérbeadása.

A »Mezőtur—Szarvas alsórészi halásznai társulat» tulajdonát képező ugynevezett Harcsási, Turtói, Bánrévei és kishalásztelki holtkörösökben gyakorolható

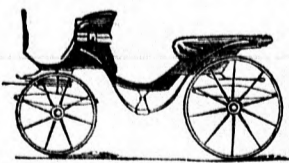
halászatijog

az 1916. évi december hó 31-ig terjedő 6 évre zárt írásbeli ajánlatok alapján haszonbérbe adatik.

Az ajánlatok 500 korona bánatpénzzel együtt f. évi március hó 11-éig bezárólag alólirotthoz nyújtandók be, hol az árverési, illetve haszonbéri feltételek is megtekinthetők.

Mezőtur, 1911 február 20-án.

Dörgő Dániel,
alelnök-igazgató.

Karsai Ferenc

kovács mester

Kunszentmárton, régi posta-utca

Készít minden fajtájú hintókat és féderes kocsikat.

Több évi, nagyobb kocsigyárakban szerzett tapasztalatai folytán ajánlja magát uraságok és magánosok figyelmébe.

JAVÍTÁSOKAT elfogad.

Ugyszintén elvállal mindenféle gazdasági szerszámok készítését is.

Hívásra bárhol megjelen.

Nagyobb összeköttetésem révén abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy már

30 koronáért készíthetek elegáns tavaszi férfi-ruhát, vagy felöltőt s így a kész ruha beszerzése teljesen feleslegessé válik.

Meghívásra odajövök.

Szepesi István uri-szabó,
Kunszentmárton, a gőzfürdővel szemben.

Legújabb divatu

tavaszi női kabátok,
férfi-, fiu- és gyermeköltönyök

a legjutányosabb árban kaphatók

Hercz Sándor divatáru üzletében
Kunszentmárton, Kossuth-tér.

Bukjel szoknya,

Messze a nagy erdőn, Régen volt,

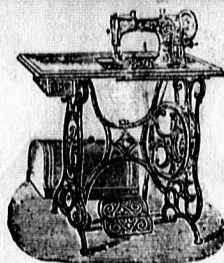
az idény három legnagyobb hatású énekszámai. **3 koronáért**
Kaphatók magyar gyártmányu hanglemezekben

DÉVAI JENO

óra és ékszerüzletében, Kunszentmárton, (Főtér.)

E tiszta, legjobb magyar gyártmányu lemezeket az olcsó árban hirdetett silány külföldi gyártmányu lemezekkel ne tessék össze téveszteni.

Tölcsér nélküli és tölcséres gramfonok a legolcsóbb áron kaphatók.

HAZUG

hirdetésekre ne hallgasson, mint mélyen leszállított árak és más egyéb hazugságok, mert mindenki tudja, hogy a legjobb

varrógépek és kerékpárok

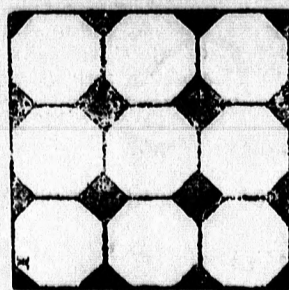
legolcsóbb árban

Ország Lipót

kizárólagos varrógép és kerékpár raktárában szereshetők be

KUNSZENTMÁRTON, (Vasut-utca, az ipartestülettel szemben 6 évi jótállás mellett.) **Kényelmes havi és heti részletfizetés.**

Plisszirozások minden nagyságban készíttetnek.

Előszobák, konyhák és folyosók kikövezéséhez

legolcsóbb, legtartósabb, legszébb és legpraktikusabbak a

cement és mozaiklapok

több színben és alakban. Saját készítményem, nem gyári munka.

Ifj. Tomonyiczka József

Kunszentmárton, Ujvilág- (Tóth Károly-féle) utca 1396. szám.

Cement elárusítás.